

Statut
Kościła Chrześcijańskokatolickiego
w Rzeczypospolitej Polskiej

STATUT KOŚCIOŁA CHRZEŚCIJAŃSKOKATOLICKIEGO W RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Spis treści.....

Preambuła	2
Część I - Istota Kościoła	3
Część II - Duchowieństwo Kościoła	4
Część III - Wierni Kościoła	7
Część IV - Jednostki Kościoła	8
Część V - Fundusze Kościoła	9
Część VI - Podstawy prawne działania Kościoła	10
Część VII - Działalność Kościoła poza granicami kraju	11
Część VII - Zwierzchność w Kościele	12

STATUT KOŚCIOŁA CHRZEŚCIJAŃSKOKATOLICKIEGO W RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Preambuła

Kościół Chrześcijańskokatolicki w Rzeczypospolitej Polskiej jest Kościołem katolickim, będącym częścią Kościoła Powszechnego, z którym złączonym jest przez katolicki wyznanie wiary, sukcesję apostołską oraz siedem sakramentów świętych. Kościół Chrześcijańskokatolicki uznaje zasadę św. Wincentego z Lerynu „Trzymamy się tego, co wszędzie, co zawsze, co przez wszystkich było wyznawane, to jest bowiem prawdziwie i rzeczywiście katolickie” w kwestiach dotyczących wiary. Kościół jest wspólnotą episkopalno-synodalną, w której najwyższą władzą ustawodawczą jest Synod Kościoła, zaś najwyższą władzą wykonawczą jest Biskup Kościoła, wspierany przez Radę Kościoła, prezbiterium i wiernych.

Kościół Chrześcijańskokatolicki w Rzeczypospolitej Polskiej jest Kościołem inkluzywnym, otwartym na bliźniego, z jednoczesnym poszanowaniem obowiązującego prawa kościelnego i cywilnego. Kościół Chrześcijańskokatolicki w Rzeczypospolitej Polskiej jest Kościołem konserwatywnym - oznacza to, że w Kościele zachowujemy pierwotne zwyczaje i nauczanie apostołskie, nie ulegając nadmiernej liberalizacji świata świeckiego, co prowadzi do powolnego rozpadu Kościołów katolickich innych denominacji. Kościół Chrześcijańskokatolicki nie praktykuje udzielania święceń kapłańskich kobietom; nie błogosławi również małżeństw jednopłciowych, uznając instytucję małżeństw sakramentalnych jedynie pomiędzy kobietą a mężczyzną.

Kościół Chrześcijańskokatolicki w Rzeczypospolitej Polskiej jest wspólnotą pokoju, miłości i braterstwa. Kościół sprzeciwia się jakiegokolwiek formie agresji - słownej i fizycznej, jest również przeciwnikiem zabijania dzieci nienarodzonych.

Kościół Chrześcijańskokatolicki w Rzeczypospolitej Polskiej jest otwarty na dialog jedności (interkomunii) z innymi, konserwatywnymi Kościołami katolickimi, które są połączone poprzez sukcesję apostołską z Kościołem Powszechnym. Kościół przyjmuje, że “nie ma Kościoła bez biskupa, nie ma biskupa bez Kościoła”, dlatego też jest otwarty na wspólnoty świeckich i duchownych, którzy pozostają bez łączności z żadnym z Kościołów katolickich, o ile ich postulaty i działania nie są sprzeczne z nauczaniem Kościoła Chrześcijańskokatolickiego.

Kościół Chrześcijańskokatolicki w Rzeczypospolitej Polskiej jest Kościołem transparentnym, który działa w sposób jawny i zorganizowany prawnie (na podstawie art. 25 Konstytucji RP oraz ustawy o gwarancji wolności sumienia i wyznania z 17 maja 1989 r.).

STATUT KOŚCIOŁA CHRZEŚCIJAŃSKOKATOLICKIEGO W RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Część I - Istota Kościoła

§ 1.

Kościół Chrześcijańskokatolicki w Rzeczypospolitej Polskiej, zwany dalej “Kościołem” lub “KChk w RP”, tworzą ochrzczeni wierni - duchowni i świeccy, na zasadzie wspólnie wyznawanej wiary, we wspólnotach Kościoła Chrześcijańskokatolickiego zwanych dalej “Parafiami”.

§ 2.

1. Terenem działania Kościoła jest Rzeczpospolita Polska.
2. Siedzibą władz Kościoła jest wieś Szczyt w gminie Oporów.
3. Kościół może działać również poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, zgodnie z miejscowym prawem i właściwymi przepisami.

§ 3.

1. Kościół działa samodzielnie i przy wykonywaniu swoich funkcji jest niezależny od Państwa.
2. Kościół jest niezależny od jakiegokolwiek zagranicznej władzy lub zwierzchności duchownej lub świeckiej.
3. Ustrój Kościoła jest episkopalno-synodalny.

Cele Kościoła

§ 4.

Celem Kościoła jest pielęgnowanie życia sakramentalnego i duchowego członków, czuwanie nad rozwojem moralnym wiernych, szerzenie teologii konfesyjnej niepodzielonego Kościoła, prowadzenie działalności charytatywnej i kulturowej wśród członków Kościoła oraz innych zainteresowanych.

§ 5.

Formą realizacji misji Kościoła są:

1. w parafiach - Liturgia Mszy Świętej w obrządku zachodnim, sprawowana w języku ojczystym oraz łacinie;
2. posługa duchownych poprzez udzielanie Sakramentów Świętych - Chrztu, Eucharystii, Bierzmowania, Małżeństwa, Kapłaństwa, Pokuty i Namaszczenia Chorych, posługi odprowadzenia zmarłych na miejsce wiecznego spoczynku;
3. prowadzenie katechizacji w przedszkolach, szkołach oraz salkach katechetycznych usytuowanych przy parafiach Kościoła;
4. prowadzenie placówek szkolno-wychowawczych, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa;
5. prowadzenie działalności opiekuńczo-społecznej, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa.

Część II - Duchowieństwo Kościoła

§ 6.

1. Duchownymi Kościoła, zwanymi dalej "Duchownymi", są wszyscy wierni Kościoła, którzy przyjęli święcenia diakonatu, prezbiteratu lub episkopatu, a także są objęci przez Zwierzchnika Kościoła Chrześcijańskokatolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej, zwanego dalej "Zwierzchnikiem", jurysdykcją kościelną, niezbędną do sprawowania posługi duchownego Kościoła. Duchownym Kościoła przysługuje tytuł "Ksiądz".
2. Duchownym w Kościele Chrześcijańskokatolickim w Rzeczypospolitej Polskiej może być tylko mężczyzna.
3. Posługę duszpasterską, wewnątrzkościelną (zastrzeżoną dla duchownych Kościoła) oraz poza Kościołem, duchowni Kościoła mogą realizować jedynie po spełnieniu warunków zapisanych w § 6 punkt 1 Statutu Kościoła.

§ 7.

Duchownym Kościoła Chrześcijańskokatolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej nie może być osoba, której postępowanie etyczno-moralne jest niezgodne z Pismem Świętym, które jest najwyższym wyznacznikiem systemu wartości wiernych Kościoła Chrześcijańskokatolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 8.

1. Wszyscy duchowni Kościoła Chrześcijańskokatolickiego są objęci dyspensą od celibatu kapłańskiego.
2. Kościół docenia szczególną wartość i charakter celibatu, dlatego wspiera w postanowieniach tych duchownych, którzy podejmują zobowiązanie względem Boga i Kościoła o życiu w celibacie.

Warunki do przyjęcia stanu duchownego w Kościele

§ 9.

O przyjęcie święceń diakonatu w Kościele może ubiegać się kandydat:

1. posiadający pełnię praw publicznych, niekarany za przestępstwo umyślne;
2. który ukończył 23 rok życia;
3. posiadający ukończone 4 (cztery) z 6 (sześciu) semestrów Studium Teologiczno-Biblijnego Kościoła Chrześcijańskokatolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej, zwanego dalej "Studium";
4. pozytywnie zaopiniowany przez Radę Kościoła Chrześcijańskokatolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej, zwaną dalej "Radą".
5. którego kandydatura została zatwierdzona przez Zwierzchnika Kościoła.
6. Dopuszcza się, ażeby w wyjątkowych okolicznościach, przy zgodzie wszystkich członków Rady Kościoła, udzielano święceń diakonatu stałego. Diakon stały, przez nałożenie rąk i modlitwę konsekracyjną, jest wyświęcany nie dla kapłaństwa, lecz dla posługi; należy do duchowieństwa, ale nie jest kapłanem.
7. Zwierzchnik Kościoła, jeżeli uzna to za stosowne, może udzielić dyspensy od któregoś z punktów § 9 Statutu Kościoła, z wyłączeniem punktu 1.

§ 10.

O przyjęcie święceń prezbiteratu w Kościele może ubiegać się kandydat:

1. posiadający pełnię praw publicznych, niekarany za przestępstwo umyślne;
2. który ukończył 25 rok życia;
3. posiadający ukończone 6 (cztery) semestrów Studium Teologiczno-Biblijnego Kościoła Chrześcijańskokatolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej, zwanego dalej "Studium";
4. pozytywnie zaopiniowany przez Radę Kościoła Chrześcijańskokatolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej, zwaną dalej "Radą".
5. którego kandydatura została zatwierdzona przez Zwierzchnika Kościoła.
6. Zwierzchnik Kościoła, jeżeli uzna to za stosowne, może udzielić dyspensy od któregoś z punktów § 10 Statutu Kościoła, z wyłączeniem punktu 1.

STATUT KOŚCIOŁA CHRZEŚCIJAŃSKOKATOLICKIEGO W RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

§ 11.

Święcenia episkopatu w Kościele Chrześcijańskokatolickim w Rzeczypospolitej Polskiej może przyjąć duchowny Kościoła, który:

1. ukończył 35 rok życia;
2. przyjął święcenia prezbiteratu;
3. posiada niezbędną wiedzę teologiczno-pastoralną, zaś jego postępowanie etyczno-moralne nie budzi żadnych wątpliwości;
4. został wybrany poprzez elekcję na urząd biskupa Kościoła Chrześcijańskokatolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej przez Synod Kościoła Chrześcijańskokatolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej, zwany dalej "Synodem", w głosowaniu tajnym.
5. Synod Kościoła, jeżeli uzna to za stosowne, może udzielić dyspensy od któregoś z punktów § 11 Statutu Kościoła, z wyłączeniem punktu 2.

§ 12.

W dowód uznania szczególnych zasług względem Kościoła, Synod Kościoła może wynieść duchownego do honorowej godności infulata.

§ 13.

1. Duchownych, ze względu na złożone podczas święceń przyrzeczenia, obowiązuje posłuszeństwo względem Zwierzchnika Kościoła;
2. Duchowny, który nie przestrzega zapisów Statutu Kościoła, może zostać zawieszony (suspendowany) w czynnościach kapłańskich lub usunięty (sekularyzowany) ze stanu duchownego przez Zwierzchnika Kościoła, po wcześniejszej akceptacji przez Radę Kościoła wniosku o wymierzenie kary.
3. Wszyscy duchowni są zobowiązani do odbycia corocznych rekolekcji w siedzibie władz Kościoła.

§ 14.

Strój duchowny, który obowiązuje w Kościele Chrześcijańskokatolickim to czarna sutanna lub koszula z koloratką. Biskupi Kościoła winni ubierać sutanny z obszyciem w kolorze fioletowym, rubinowym lub amarantowym oraz nosić krzyże pectoralne, jako widzialny znak ich pasterskiej posługi w Kościele.

Część III - Wierni Kościoła

§ 15.

Wiernym Kościoła może zostać osoba która ukończyła 18 rok życia. W przypadku osób małoletnich, przystąpienie do Kościoła jest możliwe za zgodą rodziców lub opiekunów prawnych.

§ 16.

Wiernymi Kościoła są duchowni i świeccy którzy przyjęli ważny Chrzest Święty oraz aktywnie uczestniczą w życiu Kościoła.

§ 17.

Wierny świecki Kościoła nie musi składać pisemnej deklaracji przynależności do Kościoła.

§ 18.

Wiernym Kościoła stawia się następujące wymagania etyczno-moralne:

1. uczciwość w życiu osobistym oraz zawodowym;
2. życzliwość w relacjach międzyludzkich
3. uwrażliwienie na krzywdę drugiego człowieka

§ 19.

Wierny Kościoła Chrześcijańskokatolickiego posiada następujące prawa i obowiązki:

1. wierny Kościoła ma czynne i bierne prawo wyborcze podczas obrad Synodu.
Prawo wyborcze obowiązuje jedynie pełnoletnich członków Kościoła;
2. wierny Kościoła winien brać czynny udział w życiu Kościoła;
3. wierny Kościoła winien dbać o dobre imię Kościoła;
4. wierny Kościoła winien przestrzegać przepisów Statutów Kościoła;

§ 20.

Wierny przestaje być członkiem Kościoła gdy:

1. publicznie przyznaje się do niewiary;
2. wstępuje do innego Kościoła;
3. działa na szkodę Kościoła postępując w sposób niemoralny i nieetyczny.

STATUT KOŚCIOŁA CHRZEŚCIJAŃSKOKATOLICKIEGO W RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

§ 21.

Decyzję o pozbawieniu członkostwa w Kościele wiernego świeckiego podejmuje Rada Kościoła

§ 22.

Każdy wierny świecki może bez podania powodu opuścić Kościół, jednakże powinien poczuć się w obowiązku powiadomić Proboszcza Parafii, zwanego dalej "Proboszczem", do której należy.

§ 23.

1. Każdy wierny, będący czynnym duchownym Kościoła Chrześcijańskokatolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej, ma obowiązek pisemnie powiadomić o swojej decyzji odejścia z Kościoła. Odejście z Kościoła Chrześcijańskokatolickiego przez duchownego jest równoznaczne z utratą przez niego jurysdykcji Zwierzchnika Kościoła Chrześcijańskokatolickiego.
2. W przypadku gdy Kościół lub Parafia powierzyła pod opiekę jakiegokolwiek dobra duchownemu, który zdecydował się odejść z Kościoła, to tenże duchowny ma obowiązek rozliczyć się z tychże dóbr ze Zwierzchnikiem Kościoła lub inną, wyznaczoną przez niego pisemnie, osobą.
3. Niedostosowanie się do zapisu § 23 punkt 2 Statutu Kościoła może skutkować egzekwowaniem jego postanowień przez Kościół lub Parafię na drodze sądowej.

Część IV - Jednostki Kościoła

§ 24.

Kościół Chrześcijańskokatolicki w Rzeczypospolitej Polskiej chcąc podnosić poziom intelektualny i duchowy swoich wiernych, ma prawo tworzyć następujące jednostki Kościoła:

1. Kurię Kościoła Chrześcijańskokatolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej;
2. Radę Kościoła Chrześcijańskokatolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej;
3. Studium Teologiczno-Biblijne Kościoła Chrześcijańskokatolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej;
4. Diecezje Kościoła Chrześcijańskokatolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej;
5. Parafie Kościoła Chrześcijańskokatolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej;
6. zakony i zgromadzenia.

STATUT KOŚCIOŁA CHRZEŚCIJAŃSKOKATOLICKIEGO W RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

§ 25.

Uchwały podejmowane przez poszczególne organy jednostek Kościoła zapadają zwykłą większością głosów, przy obecności minimum połowy osób uprawnionych do głosowania.

§ 26.

Zwierzchnik Kościoła Chrześcijańskokatolickiego ustanawia, przekształca i znosi poszczególne jednostki Kościoła, określone w § 24 Statutu Kościoła.

§ 27.

1. Rada Kościoła powołuje i odwołuje Rektora Seminarium Duchownego Kościoła Chrześcijańskokatolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej.
2. Przełożonych jednostek określonych w § 24 punkt 1, 2, 5 i 6 Statutu Kościoła zatwierdza Zwierzchnik Kościoła.
3. Zwierzchnik Kościoła Chrześcijańskokatolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej może zlecić władzom jednostek Kościoła utworzonych na podstawie § 24 punkt 6 Statutu Kościoła odwołanie Przełożonego jednostki utworzonej na podstawie § 24 punkt 6 Statutu Kościoła z zajmowanego stanowiska.

§ 28.

Jednostki Kościoła wymienione w § 24 Statutu Kościoła działają na podstawie wewnętrznych przepisów zatwierdzonych przez Zwierzchnika Kościoła.

Część V - Fundusze Kościoła

§ 29.

Fundusze Kościoła Chrześcijańskokatolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej stanowią:

1. dobrowolne ofiary wiernych Kościoła;
2. wpływy z wydawnictw Kościoła;
3. wpływy z prowadzonej działalności gospodarczej;
4. wpływy z darowizn z kraju i zagranicy.

STATUT KOŚCIOŁA CHRZEŚCIJAŃSKOKATOLICKIEGO W RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

§ 30.

Funduszami Kościoła Chrześcijańskokatolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej dysponuje Zwierzchnik Kościoła, który jest uprawniony jednoosobowo do reprezentacji Kościoła na zewnątrz, a w szczególności do reprezentowania Kościoła w sprawach majątkowych.

§ 31.

Zwierzchnik Kościoła Chrześcijańskokatolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej może upoważnić Skarbnika Kościoła do reprezentowania Kościoła w sprawach majątkowych.

§ 32.

Zwierzchnik Kościoła lub z jego upoważnienia Skarbnik Kościoła przedstawia rozliczenie Funduszy Kościoła Synodowi Kościoła Chrześcijańskokatolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej, zwanemu dalej "Synodem".

§ 33.

W przypadku rozwiązania Kościoła pozostałe po likwidacji fundusze rozdysponuje ostatni Synod.

Część VI - Podstawy prawne działania Kościoła

§ 34.

Działalność Kościoła Chrześcijańskokatolickiego w sferze duchowej, eklezjalnej, liturgicznej, duszpasterskiej, dyscypliny Kościoła, charytatywnej, socjalnej oraz organizacyjnej regulują następujące kościelne akty prawne:

1. Prawo kanoniczne Kościoła;
2. uchwały Synodu;
3. postanowienia Rady Kościoła.

§ 35.

Osobowość prawną w Kościele posiadają:

1. Kościół jako całość;
2. parafie;
3. Studium Teologiczno-Biblijne;
4. zakony i zgromadzenia.

§ 36.

Organami osób prawnych wymienionych w § 35 Statutu Kościoła są:

1. dla Kościoła w całości - Synod Kościoła, Rada Kościoła i Zwierzchnik Kościoła;
2. dla parafii - proboszcz lub administrator parafii;
3. dla Studium - dyrektor;
4. dla zakonu lub zgromadzenia - przełożony lub przełożona.

§ 37.

Parafie muszą uzyskać zgodę Zwierznika Kościoła po jego uprzedniej konsultacji z Radą Kościoła, do nabywania i zbywania ruchomości i nieruchomości oraz zaciągania pożyczek, łącznie z zobowiązaniami wekslowymi.

Część VII - Działalność Kościoła poza granicami kraju

§ 38.

1. Kościół może tworzyć parafie na terenie innego państwa zgodnie z obowiązującymi w nim przepisami.
2. Parafie Kościoła działające poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej podlegają bezpośrednio Zwierzchnikowi Kościoła, o ile prawo danego państwa nie stanowi inaczej.

§ 39.

Kościół ma prawo prowadzić działalność misyjną Kościoła, działalność charytatywną, oświatową oraz gospodarczą poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, zgodnie z przepisami obowiązującymi na terenie państwa działania.

Część VII - Zwierzchność w Kościele

§ 40.

Organami Kościoła są:

1. Synod Kościoła Chrześcijańskokatolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej;
2. Zwierzchnik Kościoła Chrześcijańskokatolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej;
3. Rada Kościoła Chrześcijańskokatolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej;
4. Trybunał Kościoła Chrześcijańskokatolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej, zwany dalej "Trybunałem".

Synod Kościoła

§ 41.

1. Najwyższą władzą ustawodawczą w Kościele jest Synod.
2. Synod może być Ogólnopolski - zwoływany co siedem lat lub Nadzwyczajny, zwoływany w miarę potrzeb.

§ 42.

1. Synod zwołuje Zwierzchnik Kościoła Chrześcijańskokatolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej.
2. W przypadku śmierci Zwierzchnika, Synod zwołuje najstarszy wiekiem duchowny wchodzący w skład Rady Kościoła. W przypadku nieobsadzenia Rady Kościoła, Synod zwołuje najstarszy wiekiem duchowny Kościoła.
3. W przypadku o którym mowa w § 42 punkt 2 Synod zostaje zwołany nie później aniżeli 60 dni od śmierci Zwierzchnika Kościoła.
4. O dacie i miejscu obrad Synodu zawiadamia się uczestników Synodu co najmniej na 60 dni przed rozpoczęciem obrad. Wyjątkiem jest Synod Nadzwyczajny, który zwołany może być na 30 dni przed rozpoczęciem obrad.

STATUT KOŚCIOŁA CHRZEŚCIJAŃSKOKATOLICKIEGO W RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

§ 43.

W Synodzie udział biorą:

1. Zwierzchnik Kościoła Chrześcijańskokatolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej;
2. duchowni Kościoła Chrześcijańskokatolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej;
3. przełożeni zakonów i zgromadzeń;
4. delegaci świeccy - wybierani przez radę parafialną - po jednej osobie z każdej parafii Kościoła;
5. goście Synodu - zaproszeni przez Radę Kościoła i Zwierzchnika - bez prawa do głosowania oraz praw wyborczych.

§ 44.

Obradom Synodu przewodzi Zwierzchnik Kościoła Chrześcijańskokatolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 45.

Podczas obrad Synodu wszystkie uchwały uzyskują ważność zwykłą większością głosów, przy obecności co najmniej połowy delegatów Synodu uprawnionych do głosowania.

§ 46.

Na czas trwania Synodu ustają wszystkie kompetencje organów Kościoła z wyjątkiem władzy wynikającej z kompetencji obecnego na Synodzie Zwierzchnika, w sprawach niecierpiących zwłoki.

§ 47.

Synod decyduje w kwestiach:

1. wiary, dyscypliny i liturgii Kościoła;
2. wyboru Zwierzchnika Kościoła;
3. wyboru ordynariuszy diecezji;
4. wyboru składu Trybunału Kościoła oraz odwoływania jego członków;
5. elekcji kandydatów na biskupów Kościoła;
6. kontaktów ekumenicznych;
7. stosunków Państwo-Kościół;

STATUT KOŚCIOŁA CHRZEŚCIJAŃSKOKATOLICKIEGO W RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

8. wytycznych działalności Kościoła w okresie między synodalnym;
9. spraw finansowych Kościoła;
10. kształcenia alumnów Seminarium;
11. powoływania i odwoływania członków Rady Kościoła;
12. dokonywania zmian w Statucie Kościoła;
13. rozwiązywania Kościoła.

§ 48.

Uchwały Synodu obowiązują cały Kościół i muszą być bezwzględnie wykonywane.

Zwierzchnik Kościoła

§ 49.

1. Zwierznika Kościoła wybiera Synod na kadencję siedmioletnią .
2. Jeżeli wybrany na Zwierznika nie jest biskupem, Synod nakazuje przyjęcie przez elekta sakry biskupiej z rąk ważnie konsekrowanego biskupa.
3. Synod może przyjąć rezygnację Zwierznika z zajmowanego urzędu ze względu na wiek, stan zdrowia lub innych przyczyn.

§ 50.

Zwierzchnik reprezentuje Kościół bez względu na ilość parafii.

§ 51.

Zwierzchnik na mocy piastowanego urzędu:

1. święci duchownych i konsekruje biskupów dla całego Kościoła;
2. może udzielić dymisoriów innym ważnie konsekrowanym biskupom do udzielenia święceń duchownym Kościoła;
3. mianuje świeckich i duchownych pracowników Kościoła;
4. odwołuje świeckich i duchownych pracowników Kościoła z zajmowanych stanowisk;
5. ma wyłączną władzę przyjmowania i usuwania duchownych z Kościoła po konsultacji z Radą Kościoła;
6. przeprowadza coroczną wizytację kanoniczną parafii i innych jednostek Kościoła;
7. powołuje i odwołuje Kanclerza Kurii Kościoła;
8. powołuje i odwołuje Skarbnika Kościoła;
9. czuwa nad przestrzeganiem przepisów Statutu Kościoła.

Rada Kościoła

§ 52.

Rada Kościoła jest organem doradczym Zwierzchnika Kościoła.

§ 53.

W skład Rady Kościoła wchodzi:

1. Zwierzchnik - Przewodniczący Rady Kościoła;
2. pozostali Biskupi Kościoła;
3. Kanclerz Kurii - Sekretarz Rady Kościoła;
4. Skarbnik Kościoła;
5. przełożeni zakonów i zgromadzeń;
6. rektor Studium Teologiczno-Biblijnego;
7. pozostali członkowie Rady Kościoła powołani przez Synod - maksymalnie 3 osoby.

§ 54.

Rada Kościoła zbiera się w zależności od potrzeb, jednakże nie rzadziej aniżeli dwa razy do roku. Celem zebrania się Rady jest omówienie bieżącej działalności Kościoła oraz rozpatrzenie wniosków skierowanych do Rady przez zainteresowanych. Radę zwołuje Zwierzchnik Kościoła, zaś o terminie i miejscu obrad Rady Kościoła informuje jej członków nie później aniżeli 7 dni przed rozpoczęciem obrad.

§ 55.

1. Uchwały Rady Kościoła Chrześcijańskokatolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej zapadają zwykłą większością głosów w obecności co najmniej połowy członków Rady.
2. Do ważności uchwał Rady niezbędna jest kontrasygnata Przewodniczącego Rady Kościoła.

§ 56.

Rada Kościoła Chrześcijańskokatolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej posiada następujące kompetencje:

1. czuwanie nad poprawnością wykonywania uchwał Synodu;
2. rozpatrywanie uchwał i postulatów władz jednostek Kościoła;

3. przyjmowanie lub odrzucanie rocznych sprawozdań organów jednostek Kościoła wskazanych w § 24 punkt 5 Statutu Kościoła;
4. podejmowanie i rozpatrywanie uchwał dotyczących zagadnień administracyjnych Kościoła.

Trybunał Kościoła

§ 57.

1. Najwyższą władzą sądowniczą w Kościele jest Trybunał Kościoła Chrześcijańskokatolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej.
2. Orzeczenia Trybunału Kościoła zapadają na podstawie przepisów Prawa Kanonicznego.

§ 58.

W skład Trybunału Kościoła wchodzi:

1. Wikariusz sądowy - mianowany przez Synod Kościoła duchowny sprawujący, w jego imieniu i zastępstwie, jurysdykcję w zakresie sądownictwa kościelnego w Kościele. W realizacji tego zadania pomagają mu inni sędziowie mianowani przez Synod;
2. Promotor sprawiedliwości - jego obowiązkiem jest zabezpieczenie dobra publicznego w sprawach, w których może być ono zagrożone, i w sprawach karnych. Rzecznikiem sprawiedliwości może zostać osoba duchowna lub świecka, ciesząca się dobrym imieniem, posiadająca odpowiednią wiedzę w zakresie przepisów Kościoła, wypróbowana w roztropności i gorliwości o sprawiedliwość;
3. obrońca węzła małżeńskiego - duchowny ustanowiony dla spraw w których chodzi o nieważność małżeństwa;
4. Notariusz Trybunału - do jego zadań należy sporządzanie protokołów przesłuchań pod kierownictwem sędziego oraz uwiarygodnianie własnym podpisem protokołów przesłuchań i innych dokumentów wystawianych przez Sąd na polecenie wikariusza sądowego, sędziego, Sekretariatu Sądu lub odpowiedzialnego za procedurę sprawy.

Parafie oraz misje

§ 59.

Proboszczów, wikariuszy i administratorów Parafii lub misji mianuje Zwierzchnik Kościoła stosownym dekretem.

STATUT KOŚCIOŁA CHRZEŚCIJAŃSKOKATOLICKIEGO W RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

§ 60.

W zakresie kompetencji proboszcza lub administratora Parafii lub misji jest:

1. opieka duszpasterska - sakramentalna, religijna, moralna oraz katechetyczna nad Parafią lub misją;
2. współpraca z Radą Parafialną, której z urzędu jest Przewodniczącym;
3. opieka nad wszelkimi organizacjami parafialnymi;
4. kierowanie kancelarią parafialną, prowadzenie i przechowywanie wszelkich dokumentów oraz pieczęci parafialnych;
5. reprezentowanie Parafii lub misji na zewnątrz, w tym w sprawach majątkowych;
6. składanie na żądanie Rady Kościoła lub Zwierzchnika szczegółowych sprawozdań z działalności Parafii lub misji;
7. dbanie o własność ruchomą i nieruchomą Parafii lub misji;
8. prowadzenie księgi inwentarzowej dóbr materialnych ruchomych i nieruchomych będących własnością Parafii lub misji.

§ 61.

W zakresie kompetencji wikariusza Parafii lub misji jest:

1. Ścisła współpraca z proboszczem lub administratorem Parafii lub misji.
2. wykonywanie poleceń proboszcza lub administratora Parafii lub misji w zakresie życia sakramentalnego, duszpasterskiego, religijnego oraz katechetycznego Parafii lub misji.

Przepisy końcowe

§ 62.

Uprawnienia w zakresie przeprowadzenia i zatwierdzenia zmian w Statucie Kościoła Chrześcijańskokatolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej posiada wyłącznie Synod Kościoła.

§ 63.

Synod rozwiązuje Kościół.